

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817201145
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7817201145.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Združenie na ochranu práv investorov - občanov; skrátene ZOPI, so sídlom v Bratislave, Strakova 1, IČO: 45 741 867 zastúpeného Advokátskou kanceláriou ELBA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Čachtická 13, IČO: 35 969 458, proti žalovanej: E. S., W. XX.XX.XXXX, F. U. V. T., C. XXX, zastúpenej Mgr. Ivicou Štigitz, so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, o zaplatenie 3.965,07 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 10.11.2020, sp. zn. 11Csp/30/2017

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 10.11.2020, č. k. 11Csp/30/2017-435.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 10.11.2020, č.k. 11Csp/30/2017-435 žalobu zamietol (výrok I.) a priznal žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

2.Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 3.965,07 €, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že podľa výsledku internetovej aukcie pôžičiek, následne investori ako veritelia zastúpení spol. iService, a.s. uzatvorili so žalovanou ako dlžníkom dňa 18.11.2015 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytli žalovanej pôžičku vo výške 3.500,00 €, pri dohodnutej úrokovej sadzbe 22,42 % ročne a žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku investorom vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky, poistné a poplatky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke boli VZP, vrátane sadzobníka poplatkov, ktoré podrobnejšie upravujú práva a povinnosti zmluvných strán a splátkový kalendár. V súlade s čl. III bod 3 zmluvy o pôžičke a bodom 9.5 VZP vyhlásili žalobcovia ku dňu 14.12.2016 predčasnú splatnosť pôžičky a to listom zo dňa 14.12.2016 a vyzvali žalovanú na vrátenie celej poskytnutej pôžičky, vrátane nezaplatených úrokov, sankčných poplatkov, neuhradeného poistného a zmluvnej pokuty v lehote do 24.12.2016. Zmluvou o postúpení pohľadávky aktuálni Investori ako postupcovia zastúpení spoločnosťou iService, a.s. postúpili na žalobcu ako postupníka časť pohľadávky voči žalovanej zo zmluvy o pôžičke v celkovej výške 3.965,07 €.

3.Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobca svoj nárok odvodzoval od zmluvy o pôžičke, ktorú uzavreli právni predchodcovia žalobcu ako investori registrovaní na internetovom portáli <<<http://www.zltymelon.sk>>> v zmluve označení iba ID číslom a menom používateľa internetového portálu, zastúpení na základe plnomocenstva spoločnosťou iService, a.s., so sídlom Strakova 1, Bratislava, IČO:

46 029 796 a povinná ako dlžník dňa 18.11.2015. Žalovaná namietala, že ide o vzťah spotrebiteľský, preto súd podrobil uvedenú úverovú zmluvu súdnemu prieskumu a zistil nasledovný stav. Podľa čl. II bod 1 predmetom zmluvy o pôžičke bolo na základe výsledku internetovej aukcie pri splnení podmienok dojednaných v tejto zmluve, všeobecných zmluvných podmienkach používateľa internetového portálu www.zltymelon.sk vrátane sadzobníka poplatkov poskytnutie pôžičky v sume 3.500,00 € na požiadanie a v prospech dlžníka, ktorú poskytli investori, menom a na účet, ktorých konala spoločnosť iService, a.s., a ktorí na tento účel zverili spoločnosti iService, a.s. peňažné prostriedky. Zmluvné strany si dohodli úrokovú sadzbu vo výške 22,42 % s dobou splatnosti 36 mesiacov. Ročná percentuálna miera nákladov bola 29,76 %. V bode 2 tohto článku sa dlžník zaviazal poskytnutú pôžičku jednotlivým investorom vrátiť za podmienok špecifikovaných v zmluve a VZP.

4.Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 26.10.2017, č.k. 11Csp/30/2017-296 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.965,07 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.12.2016 do zaplataenia a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5.Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 22.05.2019, č.k. 1Co/191/2018-348 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie.

6.Právne vec posúdil podľa § 37 ods. 1, § 657 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ).

7.Súd prvej inštancie uviedol, že z ust. § 657 OZ vyplýva tak, ako to konštatoval aj odvolací súd, že zmluva o pôžičke je dvojstranným právnym úkonom, v ktorej vystupuje na jednej strane subjekt, ktorý poskytuje pôžičku, teda veriteľ a na druhej strane subjekt, ktorý uvedenú pôžičku prijal a zároveň sa zaviazal ju za konkrétnych podmienok veriteľovi vrátiť, teda dlžník. Z hľadiska určitosť tohto právneho úkonu je teda nevyhnutné, aby bolo nepochybné, kto v tejto zmluve vystupuje tak na strane veriteľa, ako aj na strane dlžníka. Odvolací súd zastával názor, že zmluva o pôžičke, ktorá tvorí základ nároku žalobcu tieto podmienky určitosť nespĺňa pri označovaní subjektov na strane veriteľov. V zmluve o pôžičke (č.l. 4) sú totiž veritelia identifikovaní iba tzv. ID investora, ktorý predstavuje iba číselný kód a meno používateľa, ktoré však nie je vo forme mena a priezviska konkrétnej fyzickej osoby, ale iba vo forme prezývky, resp. vo forme kombinácie viacerých písmen a čísel. Z takéhoto označenia subjektov na strane veriteľa, ktorých je veľký počet, nemožno identifikovať konkrétne fyzické osoby, títo veritelia teda nie sú v písomne vyhotovenej zmluve identifikovaní, a teda žalovaná ako dlžníčka z obsahu zmluvy nemala možnosť zistiť, kto v zmluve vystupuje na strane druhej ako veriteľ. Už samotná táto skutočnosť má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o pôžičke pre jej neurčitosť pri označení účastníkov. Na tomto závere nemení nič ani obsah článku II. tejto zmluvy označený ako predmet zmluvy, podľa ktorého na základe zmluvy poskytnú investori menom a na účet, ktorých koná spoločnosť iService, a.s., ktorí na tento účet zverili spoločnosti iService, a.s. peňažné prostriedky na požiadanie v prospech dlžníka pri splnení podmienok dojednaných v tejto zmluve a VZP vrátane sadzobníka poplatkov pôžičku. Účastníkmi tejto zmluvy sú totiž uvedené fyzické osoby a na ich postavení ako veriteľov v zmluve nemení nič ani skutočnosť, že v zmluve sú označení ako investori. Odvolací súd uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že po vrátení veci bude úlohou súdu opätovne vyhodnotiť nárok žalobcu a pri tomto hodnotení sa spravovať právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto zrušujúcom uznesení.

8.Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je jeho povinnosťou v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia inštruovať súd prvej inštancie, ako má po zrušení veci postupovať, t. zn., že má jasne formulovať aké procesné úkony má súd prvej inštancie vykonať na odstránenie procesných väd, ktoré boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia. Právny názor odvolacieho súdu je záväzný pre súd prvej inštancie. Ide o tzv. inštančnú alebo kasačnú záväznosť, ktorá v žiadnom prípade neznamená zásah do nezávislosti sudcu definovanej v čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. Výkon súdnej moci je zverený všeobecným súdom, ktoré v rozhodovacej činnosti postupujú podľa záväzných predpisov procesného práva. Súdný systém je jednotný a jednotlivé stupne súdov plnia v inštančnom postupe tie úlohy, ktoré sú im týmito predpismi zverené. Judikatúra Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR je vzáčne jednotná pri posudzovaní zákonného príkazu rešpektovania právneho názoru súdu vyššej inštancie, či ide o viazanosť prvoinštančného súdu rozhodnutím odvolacieho súdu, alebo viazanosť odvolacieho súdu rozhodnutím dovolacieho súdu. Rovnaká povinnosť platí aj vo vzťahu k rozhodnutiam Ústavného súdu SR o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, iba vo výnimočných prípadoch

sa princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu nemusí uplatniť. Pôjde najmä o situáciu, ak v dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd už jeho právny názor nie je možné rešpektovať, pretože je napr. potrebné aplikovať inú právnu normu. Vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu sa pripúšťa odchýlenie od záväzného právneho názoru aj vtedy, keď došlo v inom konaní k odlišnému vyriešeniu prejudiciálnej otázky, z ktorej odvolací súd vychádzal. Ďalším dôvodom, ktorým sa môže odôvodniť nerešpektovanie právneho názoru súdu vyššej inštancie je zmena právnej úpravy, ku ktorej došlo po zrušení rozhodnutia. Odklon od právneho názoru môže napokon byť ovplyvnený aj podstatnou zmenou rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít po rozhodnutí odvolacieho súdu. Akýkoľvek odklon od záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom je nevyhnutné dôkladne odôvodniť (analogia s § 220 ods. 3). Jeho bezdôvodné nerešpektovanie môže byť posudzované ako svojvoľňa so všetkými právnymi následkami.

9.Z týchto podstatných dôvodov súd aj v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu žalobu zamietol. Mal za to, že nie je naplnený ani jeden z dôvodov, ktorým by súd prvej inštancie mohol odôvodniť nerešpektovanie právneho názoru súdu vyššej inštancie.

10.O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

11.Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol, aby odvolací v súlade s § 390 CSP vo veci sám rozhodol tak, že uloží žalovanej povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 3.965,07 €, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.965,07 € od 25.12.2016 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnej výške.

12.Žalobca uviedol, že názor súdu o absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke neobstojí, pričom zároveň poukázal na nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS/640/2014, z ktorého vyplýva, že prehnane formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo vyhľadávaní dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy, prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti, ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu. Zároveň poukázal na nález Ústavného súdu SR z 11.10.2018, sp. zn. II. ÚS/294/2018, z ktorého vyplýva, že základné právo na súdnu ochranu spravidla chráni právo na prístup k súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, resp. zákaz procesnej arbitrárnosti a napokon zakazuje úplne vybočiť z hmotnoprávneho rámca, čo judikatúra označuje ako rozhodovanie podľa relevantnej právnej normy.

13.Vzhľadom na uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR sa žalobca domnieva, že napadnutým rozsudkom bolo porušené základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd nedostatočne vyhodnotil skutkové okolnosti, z ktorých vyplývajú identifikačné údaje veriteľov - investorov. V konaní predložené rámcové zmluvy s investormi jasne a jednoznačne stotožňujú ich identifikáciu na základe ID investora a jeho „nicku“ uvedenú na zmluve o pôžičke so štandardnými identifikačnými údajmi, na ktorých súd tak lipne. V posudzovanej situácii, kedy dlžník súhlasil s identifikáciou veriteľov - investorov na základe ich ID investora a „nicku“ a zo skutkových okolností prípadu boli zistené iné identifikačné údaje veriteľov - investorov, a to v rozsahu meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, bydlisko, ktorý je v praxi štandardný sa žalobca domnieva, že súd urobil presne to, čo citovaný nález Ústavného súdu SR považuje za ústavne neakceptovateľné a vyhľadal dôvod neurčitosti právneho úkonu, aby ho mohol vyhlásiť za neplatný. Podľa názoru žalobcu súd po zistení, že vzhľadom na charakter poskytovania kolektívnych pôžičiek ich úprava nespadá do kategórie spotrebiteľských zmlúv, považoval za potrebné nájsť iný dôvod nepriznania súdnej ochrany žalobcovi. Skutočnosť, že investori - veritelia sú osoby v úplne rovnakom postavení ako žalovaná už pre súd zjavne nie je podstatná. Obyčajní ľudia požičali dlžníčke peniaze a keď vymáhajú svoje pohľadávky, tak súd ich označí za podvodníkov, pretože využili služby fintech spoločnosti. Len pre vyjasnenie situácie uviedol, že aktuálny vlastník pohľadávky je len technickým prostredníkom, aby voči žalovanej nevystupovali desiatky jej veriteľov. Odplata za postúpenie pohľadávky bude tým obyčajným ľuďom

zaplatená až v prípade, ak dôjde k vymoženiu pohľadávky. Dôkazom je zmluva o postúpení pohľadávky založená v spise. Čo sa týka rozhodovacej praxe v otázkach označenia účastníka právneho úkonu žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 M Obdo/2/2000 a uznesenie NS ČR, sp. zn. 25Cdo/1766/2005. V rozhodovacej praxi žalobca nenašiel obdobný prípad identifikácie zmluvnej strany údajom, ktorý zo všetkého najviac pripomína pseudonym. Z uvedených rozhodnutí je však zrejmé, že aj pri nepresnom označení účastníka sa sudy pri rozhodovaní držia zásady, ktorá pri posudzovaní platnosti, resp. neplatnosti je nepísaným pravidlom pre sudy všetkých stupňov „potius valeat actus quam pereat“. V prejednanom prípade boli predložením relevantných dokladov preukázané skutočnosti svedčiace o platnosti právneho úkonu a súd na tieto skutočnosti odmietol prihliadnuť. Bez ohľadu na uvedené existuje rozsiahla rozhodovacia prax slovenských súdov z ktorej vyplýva, že žiaden iný súd nepovažoval identickú zmluvu o pôžičke za neplatnú. Aj Najvyššiemu súdu SR bol predložený na rozhodnutie spor ohľadom príslušnosti súdu a súd identickú právnu vec posúdil a z jeho rozhodnutia nevyplýva, že by zmluvu o pôžičke za neplatnú považoval (uznesenie NS SR sp. zn. 2Ndc/11/2018). K absencii zákonných požiadaviek na určenie zmluvnej strany zmluvy o pôžičke žalobca uviedol, že žiadne zákonné ustanovenie nestanovuje náležitosti identifikácie zmluvnej strany zmluvy o pôžičke. Jediným podstatným kritériom je, aby táto strana bola určitá, čo interpretuje ako nezameniteľná s iným subjektom. Nezameniteľnosť je podľa názoru žalobcu určitosť. A požiadavku určitosti ID investorov a ich „nicky“ spĺňajú. Sú to nezameniteľné identifikátory pridelené jednotlivým investorom pri uzatváraní rámcovej zmluvy o spolupráci a sú v nej ako ich jedinečné identifikačné znaky uvedené pri jej podpise. Umožňujú jasne preukázať ďalšie potrebné identifikačné údaje veriteľov - investorov v momente, keď to situácia vyžaduje. Vzhľadom na skutočnosť, že sudy všetkých stupňov už o identickej zmluve o pôžičke rozhodovali, pričom ide doslova o desiatky okresných súdov, takmer všetky krajské sudy, ako aj o najvyšší súd a žiaden z nich pri rozhodovaní nekonštatoval neplatnosť zmluvy sa žalobca domnieva, že všetky tieto sudy už roky považujú presne rovnaký druh zmlúv s presne rovnakou identifikáciou veriteľov za platné. Z tohto pohľadu je rozhodnutie senátu krajského súdu excesom nerešpektujúcim právny názor celkom určite desiatok svojich kolegov sudcov všetkých úrovní.

14. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že nesúhlasí s názorom žalobcu a s jeho odvolacími dôvodmi. V krátkosti poukázala na to, že odvolanie žalovaného nijako nerieši otázku toho, či ide v konaní o spotrebiteľský vzťah alebo nie. Jeho argumentáciu tvoria iba rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú v odvolaní prebraté bez akéhokoľvek primeranejšieho odôvodnenia žalobcom na predmetnú vec. V predmetnej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z názoru odvolacieho súdu, ktorý určil, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami je spotrebiteľským úverom. Zároveň sa žalovaná stotožňuje aj s názorom súdu prvej inštancie v rozsudku v bodoch 16. - 19. jednak o viazanosti súdu prvej inštancie názorom odvolacieho súdu ako aj posúdením danej veci ako spotrebiteľskej. Na základe uvedeného preto považuje za riadne odôvodnený a dôvodný záver súdu prvej inštancie a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

15. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že právna zástupkyňa žalovanej má pravdu v tom, že odvolanie žalobcu nijako nerieši otázku toho, či ide o spotrebiteľský vzťah, z jednoduchého dôvodu. Krajský súd v Košiciach vyjadril názor, že zmluva je absolútne neplatná z dôvodu neurčitosti označenia subjektov na strane veriteľov, okresný súd zamietol žalobu z dôvodu stanoveného odvolacím súdom. Záverom si žalobca položil otázku, kde v bodoch 16. až 19. súd prvej inštancie posudzuje vec ako spotrebiteľskú, keď už je to uvedené vo vyjadrení žalovanej, on to teda nenašiel. Keďže vyjadrenie k odvolaniu neobsahuje žiadnu relevantnú informáciu ani tvrdenie, nie je sa k čomu vyjadrovať.

16. Odvolacia replika žalobcu bola žalovanej doručená dňa 04.05.2021, odvolacia duplika v spore doručená nebola.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19.Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.09.2021 o 9,55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.09.2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

20.Žalobca namietal odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21.K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

22.Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

23.Súd vo veci náležite zistil skutkový stav, z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, riadiac sa právnym názorom Krajského súdu v Košiciach vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení zo dňa 22.05.2019 sp. zn. 1Co/191/2018 a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok súdu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24.Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje.

25.Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky žalobcu neumožňujú prijať iný záver.

26.Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke pre jej neurčitosť pri označení účastníkov na strane veriteľa z dôvodov, ako ich rozviedol súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia citáciou zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, na ktoré dôvody odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a na tomto mieste ich neopakuje.

27.Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca odvodzuje svoj nárok z obsahu zmluvy o pôžičke, ktorú mali uzavrieť jeho právny predchodcovia na jednej strane ako veritelia a žalovaná na druhej strane ako dlžníčka. Zmluva o pôžičke sa spravuje osobitnou úpravou uvedenou v ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ale vzťahujú sa na ňu aj všeobecné ustanovenia OZ o právnych úkonoch.

28.Podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

29.Z tohto ustanovenia vyplýva, že jednou z náležitostí právneho úkonu je aj jeho určitosť a nedostatok určitosti má za následok neplatnosť zmluvy. Za určitý je možné považovať iba taký úkon, ktorý je určitý aspoň v jeho podstatných náležitostiach. Vo všeobecnosti za podstatné náležitosti právneho úkonu je potrebné považovať dostatočné označenie účastníkov daného vzťahu a dostatočné označenie predmetu plnenia. V súvislosti s náležitosťou určitosti prejavu pri jej právnych úkonoch, ktoré boli vykonané v písomnej forme platí, že nie je podstatnou ani skutočnosť, či účastníkom tohto právneho úkonu je zrejme, čo je predmetom zmluvy, ak to nie je spoznatelné zo samotného textu zmluvy.

30.Právny úkon sa v zmysle § 37 ods.1 OZ považuje za neurčitý v prípade, ak jeho obsah nie je zrejмый ani za použitia výkladových pravidiel § 35 ods. 2 OZ, a to buď preto, že v ňom použitý výraz pripúšťa rozličný výklad alebo jeho obsah nie je možné vymedziť bez pochybností. Inými slovami za určitý právny úkon možno považovať taký, z ktorého obsahu je zrejme kto ho urobil, komu je adresovaný a čo bolo

jeho predmetom, pričom tento predmet musí byť definovaný tak, aby nemohlo dôjsť k jeho zámene. Kategória určitosť sa pritom posudzuje nie z pohľadu účastníkov právneho úkonu (zmluvného vzťahu), ale vo všeobecnosti, t. j. právny úkon nesmie vzbudzovať pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb, ktoré jeho účastníkmi neboli (NS SR sp. zn. 5Cdo/99/2013 z 24.02.2016).

31. Podľa ust. § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

32. Zmluva o pôžičke je typický dvojstranný právny úkon, v ktorej na jednej strane vystupuje subjekt, ktorý poskytuje pôžičku, teda veriteľ, a na druhej strane subjekt, ktorý uvedenú pôžičku prijal a zároveň sa ju zaviazal za konkrétnych podmienok veriteľovi vrátiť, teda dlžník.

33. Z teórie práva vyplýva, že zmluvy (všeobecne) spočívajú na vzájomne a obsahovo zhodných prejavoch vôle dvoch strán, pričom návrh na uzavretie zmluvy (oferta) a jeho prijatie (akceptácia) sú adresné (adresované) jednostranné právne úkony. Sú charakterizované tým, že na ich vznik sa vyžaduje, aby sa urobili voči iným osobám, to znamená voči tým, právnych úkonov ktorých sa majú týkať. Adresnosť právneho úkonu predpokladá, že ten, komu je úkon adresovaný (je určený), je v ňom dostatočne identifikovaný.

34. Uvedené korešponduje so zásadou, že každý z týchto jednostranných právnych úkonov (oferta a tiež akceptácia) musí spĺňať náležitosti osoby, náležitosti vôle, prejavu, pomeru vôle a prejavu a náležitosti predmetu právneho úkonu (jeho dovoľnosť a jeho možnosť). Vo vzťahu k náležitosti osoby ide nielen o náležitosť z pohľadu jej spôsobilosti, resp. existencie, ale tiež z pohľadu jej adresnosti - dostatočnej identifikácie.

35. Z hľadiska určitosť tohto právneho úkonu je teda nevyhnutné, aby bolo nepochybné, kto v tejto zmluve vystupuje tak na strane veriteľa, ako aj na strane dlžníka.

36. Z obsahu spisu, konkrétne zo zmluvy o pôžičke zo dňa 18.11.2015 (čl. 4) vyplýva, že bola uzavretá medzi investormi, ktorí sú na internetovom portáli <<http://www.zltymelon.sk>> registrovaní pod nasledovnými menami používateľa :ID Investora 475745273 - meno používateľa bukvice, ID Investora 690204723 - meno používateľa pnovotnak, ID Investora 941786561- meno používateľa ALEXANDER*6, ID Investora 370317151- meno používateľa Stanko1111, ID Investora 102457175- meno používateľa NY2014, ID Investora 682767630- meno používateľa anapa2518, atď. a žalovanou ako dlžníčkou.

37. V prípade takto označených investorov - veriteľov ani za použitia výkladových pravidiel podľa § 35 ods. OZ nie je možné vymedziť identifikáciu konkrétnej osoby, ktorá úkon na strane veriteľa urobila. Nie je možné určiť, či sa jedná o fyzickú osobu, právnickú osobu resp. iný subjekt. Rovnako nie je možné identifikovať toho, kto urobil právny úkon, adresou bydliska či sídla, a dokonca ani nie je zrejmé a zistiteľné, či uvedený subjekt vôbec disponuje spôsobilosťou na právne úkony.

38. Na takomto závere nemení nič ani obsah čl. II. tejto zmluvy označený ako predmet zmluvy, podľa ktorého na základe zmluvy poskytnú Investori, menom a na účet ktorých koná spoločnosť iService a.s., ktorý na tento účel zverili spoločnosti iService a.s. peňažné prostriedky, na požiadanie v prospech Dlžníka pri splnení podmienok dojednaných v tejto zmluve a VZP vrátane Sadzovníka poplatkov, pôžičku. Účastníkmi tejto zmluvy sú totiž uvedené fyzické osoby a na ich postavení ako veriteľov v zmluve nemení nič ani skutočnosť, že v zmluve sú označovaní ako investori.

39. Možno tak s určitosťou uzavrieť, že kategória určitosť označenia subjektov, ktorí vystupujú na strane veriteľa, nie je naplnená. Túto určitosť nemôže posúdiť nielen druhý subjekt právneho úkonu - dlžníka, ale ani osoba tretia, ktorá jeho účastníkom nebola, napr. súd.

40. Z uvedených dôvodov, a to, že zmluva o pôžičke nespĺňa podmienky určitosť pri označení subjektov na strane veriteľa, správne súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva o pôžičke je absolútne neplatným právny úkonom.

41. Pokiaľ odvolateľ poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 01.04.2015 a II. ÚS 294/2018 z 11.10.2018, odvolací súd konštatuje, že tieto nálezy riešia otázku určitosti predmetu zmluvy a nie otázku určitosti označenia účastníkov v zmluve.

42. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nedospel k záveru o neurčitosti formulácie predmetu zmluvy, ale k záveru o neurčitosti subjektov na strane veriteľa, ktorí zmluvu uzavreli.

43. Rovnako nemožno hovoriť ani o nepresnosti v označení účastníka konania, ktorá nespôsobuje neplatnosť zmluvy (NS SR sp. zn. 7M Obdo 2/2000), nakoľko v prejednávanej spore nedošlo k vade v označení subjektov na strane investorov. V zmluve o pôžičke, ktorá tvorí základ nároku žalobcu, boli investori označení spôsobom, z ktorého nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť, kto predmetný úkon urobil.

44. Preto odvolací súd považoval za nedôvodný názor žalobcu v odvolaní, podľa ktorého veriteľa - investori sú označení určitým spôsobom, ktorá nespôsobuje neplatnosť zmluvy o pôžičke.

45. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).